

Kulturoznawca

263203

Inna nazwa zawodu: nie występują

Zadania i czynności

Ostatnia aktualizacja - 09.2009

Kulturoznawca dąży do poznania całokształtu kultury współczesnej oraz upowszechniania jej w społeczeństwie. W pracy kulturoznawcy można wyróżnić kilka głównych celów. Najważniejszym z nich jest poznawanie kultury danego kraju, dorobku kultury światowej oraz oczekiwań odbiorców wobec sztuki. Kulturoznawca stara się poszerzać swoją wiedzę, poznaje różne dziedziny sztuki, czyta nowości literackie, prasę kulturalną, recenzje, co pozwala mu rozumieć zjawiska kultury. W obszarze tym mieszczą się zadania związane z badaniem źródeł historycznych, przeprowadzanie wywiadów, analiza zjawisk kultury oraz jej wytworów. Jednocześnie wiedza ta musi być dokumentowana i archiwizowana. Kolejnym celem jest upowszechnianie kultury w społeczeństwie, wybór literatury, pozyskiwanie dzieł malarskich na wystawy. Jednocześnie dotyczy to również rozpowszechniania informacji i reklamy planowanych spotkań czy ekspozycji. Ważnym elementem jest przekazywanie wiedzy o zjawiskach kultury, o sensach i wartościach sztuki, o sposobach jej przyswajania. Kulturoznawca zatem wygłasza referaty, prowadzi prelekcje i pogadanki o kulturze. W tym obszarze czynności zawodowych znajdują się zadania z zakresu organizacji imprez i spotkań artystycznych. Celem pracy kulturoznawcy jest również pozyskiwanie sponsorów, instytucji, które sfinansowałyby przedsięwzięcia kulturalne. Jednym z ważniejszych celów pracy w zawodzie jest też aktywne uczestniczenie w życiu kulturalnym. Kulturoznawca prowadzi oraz bierze udział w różnorodnych imprezach artystycznych. Do zadań kulturoznawcy należeć może również pisanie recenzji, książek i artykułów. Ogólnie praca w tym zawodzie nie jest obciążona szczególnego rodzaju odpowiedzialnością. Najważniejsza jest tu odpowiedzialność społeczno - moralna, dotycząca odpowiedzialności za przekazywane wartości, aczkolwiek zdarza się, że kulturoznawca odpowiada również za pracę innych ludzi bądź ponosi odpowiedzialność finansową. Praca kulturoznawcy przebiega przy użyciu tradycyjnego sprzętu biurowego. Zajmuje się on obsługą komputera, ale również i nowoczesnych urządzeń służących do odtwarzania i dokumentacji audiowizualnej.

Środowisko pracy

Ostatnia aktualizacja - 09.2009

ŚRODOWISKO PRACY

Warunki materialne

Praca kulturoznawcy głównie odbywa się w pomieszczeniach zamkniętych w instytucjach kulturalnych. Kulturoznawca pracuje również w miejscach publicznych, we własnym domu i na świeżym powietrzu. Praca w zawodzie kulturoznawcy nie niesie zagrożeń związanych z czynnikami szkodliwymi. Czasem, jeśli praca dotyczy udziału w

impresach masowych, uciążliwy może być hałas oraz zwiększone może być ryzyko zachorowań na infekcje. W związku ze specyfiką pracy kulturoznawcy zwiększone może być również ryzyko zapadania na przewlekłe choroby gardła.

Warunki społeczne

Praca w zawodzie kulturoznawcy ma raczej charakter indywidualny, jednak wymaga ciągłego i intensywnego kontaktu z ludźmi. Jest on bowiem niezbędny przy współpracy w organizowaniu imprez i spotkań. Jednocześnie kulturoznawca świadczy usługi dla innych związane z szerzeniem kultury w społeczeństwie. Pełni również rolę nauczyciela, co wiąże się dość często z zajmowaniem się grupami dzieci i młodzieży.

Warunki organizacyjne

Kulturoznawca pracuje w nienormowanym czasie pracy. Jest on z reguły zatrudniony jako pracownik w trybie 8 godzinnym, jednak jego praca odbywa się również popołudniami bądź w soboty czy niedziele, gdyż związana jest z uczestnictwem w imprezach kulturalnych. Jeszcze inaczej sytuacja wygląda w przypadku kulturoznawcy, który zatrudniony jest jako krytyk bądź dziennikarz. Jego czas pracy jest uzależniony od ludzi z którymi współpracuje oraz od indywidualnego ustawienia godzin swojej pracy. Recenzje często pisane są nocą. Praca kulturoznawcy to również przemieszczanie się na niewielkich odległościach, co wiąże się z wyjazdami na spotkania, wywiady, imprezy. Nawet więc z tego względu nie jest to praca rutynowa. Jest to praca, w której zwykle nadzorowany jest tylko wybór głównych celów i idei, co wiąże się głównie z odpowiedzialnością społeczno – moralną.

Wymagania psychologiczne

Ostatnia aktualizacja - 09.2009

Praca kulturoznawcy stawia wysokie wymagania dotyczące predyspozycji osobowościowych. Często pożądane są wręcz sprzeczne cechy, takie jak zdolność do koncentracji uwagi i jednocześnie jej podzielność. Niezbędna jest zdolność do pełnego skupienia się na odbiorze dzieła artystycznego: słuchaniu utworu muzycznego czy uczestniczeniu w spektaklu teatralnym. Umiejętność myślowej analizy struktury dzieła sztuki, uświadamianie sobie jego znaczenia, musi towarzyszyć jednocześnie obserwacji zachowań innych odbiorców twórczości artystycznej. Z uwagi na ciągłą styczność z ludźmi ważna jest również umiejętność nawiązywania kontaktów, umiejętność współdziałania oraz miłe usposobienie. Ważna jest zdolność do takiego kreowania własnej osoby, która podkreśla atrakcyjność wizualną i towarzyską jednostki, ale jednocześnie mieści się w przyjętych w danym środowisku normach. Cechy te przydatne są przy organizowaniu imprez, przeprowadzaniu wywiadów czy poszukiwaniu sponsorów. Warto nadmienić, iż niezastąpiona jest łatwość wypowiadania się zarówno w mowie jak i w piśmie. Pożądanymi składnikami osobowości są również takie cechy jak wyobraźnia i myślenie twórcze. Dostrzeganie nowych i nietypowych rozwiązań jest bowiem niezbędne przy analizie i interpretacji dzieł sztuki. Z cech poświadczonych wymienić również warto samokontrolę własnych przeżyć, reakcji i zachowań oraz empatię, która pomaga w interpretacji dzieła sztuki i analizie odczuć jego twórcy. Niezastąpiona jest również ciekawość, która jest jednocześnie składnikiem samodoskonalenia się, gdyż wpływa na poszukiwanie nowych doświadczeń i

pogłębianie wiedzy. Kulturoznawca jest osobą, która musi się stale rozwijać i poszerzać swoje horyzonty by nadążać za zmieniającymi się w sztuce trendami. Ważne są również takie cechy jak samodzielność, cierpliwość oraz dokładność. Jednocześnie kulturoznawca powinien posiadać szerokie zainteresowania, zwłaszcza z dziedzin artystycznych, społecznych, ale również technicznych, menadżerskich i naukowych.

Wymagania fizyczne i zdrowotne

Ostatnia aktualizacja - 09.2009

Praca kulturoznawcy zaliczana jest do lekkich. Nie wymaga siły i szczególnej sprawności fizycznej. Wykluczające z uprawiania zawodu są zaburzenia psychiczne, upośledzenie umysłowe czy nosicielstwo choroby zakaźnej. Przeszkodą w wykonywaniu pracy może być utrata słuchu czy wzroku, ale nawet i w takich wypadkach zdarza się, iż nabyta wiedza i wysokie dyspozycje umysłowe mogą być wykorzystane na niektórych stanowiskach. W zawodzie kulturoznawcy mogą być zatrudnione osoby z niewielkim stopniem niepełnosprawności nóg. Jednakże w przypadku niesprawności rąk czy palców zatrudnienie w zawodzie jest utrudnione. Jako kulturoznawca nie może być raczej zatrudniona osoba o zaburzonej koordynacji ruchowej, sprawności układu mięśniowego czy zaburzonym rozróżnianiu barw. Jednak możliwość zatrudnienia osób z niepełnosprawnością fizyczną zależy od pracodawcy oraz możliwości firmy na przystosowanie przez nią miejsca pracy do potrzeb konkretnej osoby. Ważne są również wymagania związane z wyglądem zewnętrznym. W zawodzie kulturoznawcy ważna jest prezencja oraz umiejętność dostosowania wyglądu i stylu ubierania się do pełnionej funkcji społecznej.

Warunki podjęcia pracy w zawodzie

Ostatnia aktualizacja - 09.2009

Niezbędnym i w zasadzie jedynym warunkiem podjęcia pracy w zawodzie kulturoznawcy jest posiadanie wyższego wykształcenia w tym kierunku. Odrębne studia z zakresu kulturoznawstwa wprowadzone zostały w Polsce jako studia uniwersyteckie, przed 25 laty, na Uniwersytecie Wrocławskim. Obecnie studia z zakresu kulturoznawstwa prowadzone są przez kilka uniwersytetów w: Warszawie, Lublinie, Łodzi, Katowicach, Krakowie, Poznaniu, Opolu, Sanoku i Wrocławiu. Przy poszukiwaniu pracy w zawodzie nie są wymagane dodatkowe kursy, licencje czy szkolenia. Należy jednak pamiętać, że w dzisiejszych czasach w każdym zawodzie, tak więc i w przypadku kulturoznawcy, szanse zatrudnienia rosną wraz z posiadanymi kwalifikacjami dodatkowymi, takimi jak znajomość języka obcego, umiejętność obsługi nowoczesnych urządzeń, czy dobra znajomość jednej z dyscyplin artystycznych lub jej uprawianie. Ponadto w zawodzie kulturoznawcy ważne są również cechy osobowościowe jednostki. Niezbędna jest otwartość na doświadczenia, ciekawość poznawcza czy umiejętność nawiązywania kontaktów z ludźmi. Duże znaczenie przy wyborze pracownika na stanowisko kulturoznawcy ma również prezencja.

Możliwości awansu w hierarchii zawodowej

Ostatnia aktualizacja - 09.2009

Możliwości awansu zawodowego są zależne od kilku czynników. Przede wszystkim wpływ na to ma wielkość i stopień rozwoju kulturalnego miasta w jakim podejmuje się pracę w tym zawodzie, jak również wielkość, specyfika i kondycja finansowa firmy zatrudniającej na stanowisku. W mało rozwiniętych miastach awans w hierarchii zawodowej jest bowiem prawie niemożliwy. Pomijając jednak powyższe uwarunkowania największy wpływ na możliwość awansu kulturoznawcy ma zdobywanie przez niego nowych doświadczeń, dodatkowych kwalifikacji oraz umiejętność pracy z nowoczesnym sprzętem.

Możliwości podjęcia pracy przez dorosłych

Ostatnia aktualizacja - 09.2009

Nie występują ograniczenia wiekowe związane z wykonywaniem zawodu kulturoznawcy. Osoba posiadająca wykształcenie w danym kierunku może realizować się w zawodzie w każdym wieku. Statystycznie to absolwentom nie posiadającym doświadczenia jest trudniej zdobyć pracę niż osobom dorosłym. Jednocześnie nie istnieje granica wieku związana z możliwością podjęcia nauki na danym kierunku, jak również granica dotycząca pracy w zawodzie.

Możliwości zatrudnienia

Ostatnia aktualizacja - 09.2009

Kulturoznawca jest coraz częściej spotykanym zawodem. Wynika to przede wszystkim z faktu, iż coraz większa liczba uczelni w całej Polsce oferuje ten kierunek kształcenia. Niestety ze zwiększającą się ilością osób wykształconych w tym kierunku nie idzie w parze ilość wolnych miejsc pracy. W roku 2007 liczba osób bezrobotnych w zawodzie kulturoznawcy czterdziestokrotnie przewyższała liczbę ofert pracy. Ogólnie liczba propozycji pracy w zawodzie w porównaniu z liczbą ofert pracy w innych zawodach w skali roku jest niewielka. Napływ bezrobotnych kulturoznawców jest natomiast stosunkowo duży. Jednocześnie około połowa bezrobotnych to absolwenci, a tylko niewielka część to osoby długotrwale bezrobotne. Większa część bezrobotnych, jak i absolwentów kulturoznawstwa to kobiety. Ilość ofert pracy jest nierozdzielnie związana z konkretnym województwem kraju. Większe, bardziej rozwinięte województwa, takie jak małopolskie, mazowieckie, pomorskie, mają zdecydowanie więcej wolnych miejsc pracy dla danego zawodu. Należy jednak pamiętać, że w tych województwach jest też największa ilość absolwentów kulturoznawstwa, co daje dużą konkurencję przy poszukiwaniu pracy. Najtrudniej o pracę w zawodzie w województwach podlaskim czy lubuskim. Również poziom wynagrodzenia w przypadku kulturoznawcy w dużej mierze zależy od konkretnego obszaru kraju. W mniej rozwiniętych województwach płace w zawodzie nie przekraczają średniej krajowej. Pracę najłatwiej znaleźć w placówkach państwowych: muzeach, galeriach, ośrodkach kultury, gdzie wynagrodzenie często osiąga zaledwie minimalny poziom. Natomiast w większych miastach, gdzie

kulturoznawca ma duże możliwości na zatrudnienie w sektorze prywatnym, wynagrodzenie może znacznie przewyższać średnią krajową. Jednocześnie zawód kulturoznawcy daje niewielkie możliwości na samozatrudnienie.

Zawody pokrewne

Ostatnia aktualizacja - 09.2009

animator kultury

dziennikarz

socjolog

religioznawca

muzealnik

krytyk artystyczny

Polecana literatura

Informacje będą sukcesywnie uzupełniane.